

BULETIN INFORMATIV

Nr.
329

07
August
2026

SUPERLIGA
ȘI EUROPA

SUPERLIGA
ECHIPA ETAPEI A 3-A

SUPERLIGA
CIFRELE ETAPEI A 3-A

ADIOS,
MONTEVIDEO!

EDITORIAL

Superliga și Europa

Justin Ștefan, Secretar General LPF

Sezonul 2026-2027 al Campionatului Național Superliga României a început, practic, în aceeași perioadă cu sezonul european al celor patru echipe care reprezentau acolo fotbalul românesc. Și continuă pe aceleași coordonate, chiar dacă nu cu aceleași "efective" în competițiile continentale, acolo unde obiectivul este pătrunderea în grupe.

La start au fost prezente Universitatea Craiova, în preliminariile UEFA Champions League, Universitatea Cluj în preliminariile UEFA Europa League, iar CFR 1907 Cluj și FCSB în preliminariile UEFA Conference League.

Două dintre ele au fost deja eliminate din competițiile continentale, din păcate, FCSB de către formația letonă AUDA, după 2-3 pe teren propriu și 1-4

în deplasare, în turul doi preliminar, iar Universitatea Cluj, după ce a pierdut calificarea la lovituri de departajare, după o "dublă" manșă perfect echilibrată cu ucrainenii de la Dinamo Kiev, în primul tur din Europa League, a mers apoi în turul al doilea din Conference League, și a cedat, greu, după 2-2 acasă și 1-3 în deplasare în fața norvegienilor de la Brann Bergen.

Din fericire, Universitatea Craiova și CFR 1907 Cluj își continuă parcursul european, fiecare în competiția sa, desigur.

Astfel, campioana României a eliminat, în primul tur preliminar din Champions League, pe Vitebsk, campioana Belarusului, cu victorii în ambele manșe, 4-1 în deplasare și 1-0 acasă, dar a fost la rândul ei eliminată, apoi, de Levski Sofia, campioana Bulgariei, 0-1 în deplasare și 2-2 la Craiova. Pe cale de consecință, Universitatea a continuat în preliminariile UEFA Europa League, unde în turul trei, întâlnește campioana Finlandei, KuPS Kuopio.

În UEFA Conference League, calificată direct în turul doi, CFR 1907 Cluj a reușit să treacă de armenii de la Alashkert, după 1-1 în deplasare și 3-0 în Gruia, pe stadionul "Doctor Constantin Rădulescu".

Altfel, Superliga României se pregătește deja pentru meciurile etapei a patra, începând cu ziua de vineri 7 august și până luni, 10 august, când runda, una extrem de echilibrată, se va încheia.

Ca de fiecare dată, urez succes tuturor și, în primul rând, echipelor noastre care sunt în continuare implicate în competițiile europene! Toate cele bune!

FEATURE

SUPERLIGA

Echipa etapei a 3-a

realizat de Liviu Manolache și Octavian Țopa

Liga Profesionistă de Fotbal prezintă la finalul fiecărei runde cel mai bun unsprezece. Iată cum arată echipa ideală a etapei a treia:

PORTAR

Marian Aioani

A avut cinci intervenții prin care a dat siguranță echipei

RAPID

FUNDAȘI

Carlos Mora

A contribuit la succesul oltenilor cu două pase decisive.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

Radu Crișan

Un fundaș solid. A fost ca un zid în centrul defensivei ilfovenilor.

FC VOLUNTARI

Joyskim Dawa

A câștigat majoritatea duelurilor în care a fost implicat. A marcat golul care a readus-o pe FCSB în joc.

FCSB

Nicușor Bancu

A dominat flancul stâng. Este liderul oltenilor din teren, simbolul actualei generații.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

MIJLOCAȘI

Eduard Radaslavescu

A fost jucătorul meciului FCSB - Farul, în care a marcat un gol și a oferit o pasă decisivă.

FARUL CONSTANȚA

Joao Paulo

Intrat la startul reprizei secundă, a schimbat jocul echipei. A marcat golul prin care roș-albaștrii au salvat un punct.

FCSB

Constantin Grameni

Foarte bun la centrul terenului. A contribuit decisiv la două dintre golurile marcate de giuleșteni.

FC RAPID

Alexandru Dobre

A reușit o dublă. A ajuns la 24 de goluri marcate pentru Rapid în 69 de meciuri jucate în Superligă.

FC RAPID

ATACANȚI

Alibek Aliev

A fost decisiv în revenirea ardelenilor din repriza secundă, când a marcat un gol și a oferit o pasă decisivă.

UNIVERSITATEA CLUJ

Steven Nsimba

Este definiția noului clasic din actualul campionat. A marcat primele două goluri ale craiovenilor din partida cu Petrolul.

UNIVERSITATEA CRAIOVA

ANTRENORUL ETAPEI

Daniel Pancu

A pregătit excelent derby-ul feroviar, iar asta s-a văzut prin modul cum echipa a intrat în teren, făcând o primă repriză formidabilă, printre cele mai bune reușite de rapidiști în ultimii ani.

FC RAPID

FEATURE

SUPERLIGA

Cifrele etapei a 3-a

Material realizat de **Liviu Manolache** și **Octavian Țopa**

Buletinul Informativ al Ligii Profesioniste de Fotbal vă prezintă cele mai interesante cifre statistice înregistrate la finalul etapei a treia a sezonului 2026-2027 în SuperLiga României.

Primul gol în Superliga: Marvin Schieb (FC Voluntari)

Golul nr. 10 în Superligă: Patrick Fernandes (Oțelul Galați), **Eduard Radaslavescu** (Farul Constanța)

Golul nr. 20 în Superligă: Andrei Dumiter (FC Botoșani)

Debutanți în Superligă: Oluwatobiloba Alagbe (FC Argeș), **Alex Szabó**, **Adam Czekus** (FK Csikszereda Miercurea Ciuc), **Breston Malula**, **Israel Dele** (Petrolul Ploiești), **Robert Petculescu** (FC Voluntari), **Muhammed Hayatu** (Corvinul Hunedoara), **Joeri De Kamps**, **Boris Cmiljanic** (Sepsi OSK Sf. Gheorghe), **Mario Preda**, **George Șorodoc** (FC Botoșani), **Aymen Boutoutaou**, **Dylan Batubinsika** (FCSB), **Sofyane Bouzamoucha** (Farul Constanța)

Andrea Padula (UTA Arad), **Robert Silaghi** (Sepsi OSK Sf. Gheorghe), **Issouf Macalou** (Universitatea Cluj) – **meciul nr. 50 în Superligă**

Karlo Muhar (CFR 1907 Cluj) – **meciul nr. 100 în Superligă**

Robert Moldoveanu (FC Argeș) – **meciul nr. 150 în Superligă**

Raul Opruț (Dinamo București) – **meciul nr. 200 în Superligă**

TOP MARCATORI

Andrei Cordea (CFR 1907 Cluj), **Stefan Drazic** (CFR 1907 Cluj), **Steven Nsimba** (Universitatea Craiova), **Patrick Fernandes** (Oțelul Galați) – **3 goluri**

TOP PASATORI

Pedro Nuno (Oțelul Galați) – **5 pase decisive**

Carlos Mora (Universitatea Craiova) – **4 pase decisive**

NOTĂ. Datele se referă doar la jocurile disputate în SuperLigă, nu în toate competițiile.

SUPERLIGA

CRONICĂ

Adios, Montevideo!

Material realizat de **Marius Mitran**

Finala cea mare i-a strâns pentru ultima oară pe toți acolo, departe. Era 30 iulie 1930, ultima zi. „Când o să mai vedem, Octave, o sută de mii de oameni pe un stadion de fotbal?” Costică Rădulescu, omul cu întrebările, Luchide, omul cu răspunsurile. „Niciodată!”

...Au fost în seara aceea pe „Centenario”, alături de 100.000 de oameni la finala Argentina – Uruguay, prima din istoria Cupei Mondiale. Ciudată coincidență, în semifinale ambele câștigaseră la scor identic: Argentina învinsese cu 6-1 Statele Unite după 1-0 la pauză, iar Uruguay bătuse Iugoslavia tot cu 6-1, după 0-1 în minutul 4 – marcase Sekulic – și 2-1 la pauză... Prietenul belgian de pe „Conte Verde”, John Langenus, a primit onoarea de a arbitra finala și, după doar 12 minute, „Centenario” a erupt: Dorado deschisese scorul, Uruguayul avea 1-0! Rudy Wetzer își amintea, peste ani, că în toată viața nu avea să mai trăiască o astfel de clipă, când uruguayenii au marcat, „atunci parcă s-a rupt cerul și de sus au căzut peste oameni

tunete și fulgere, o forță care parcă spunea că în noaptea aceea doar Uruguay putea fi campioana.”

În mod cu totul surprinzător, argentinienii au rezistat erupției. Ba chiar au egalat peste opt minute, prin Peucelle și au adus tăcerea perfectă pe „Centenario”, intrând cu 2-1 la pauză, după golul lui Stabile din minutul 37. Cea, în minutul 57, egalează și fenomenul astral se repetă. La 2-2 însă argentinienii se sufocă, iar Iriarte preia conducerea pentru Uruguay: 3-2 în minutul 68. Golul lui Castro, din penultimul minut i-a izbăvit pe toți: și pe uruguayeni, care puneau astfel ambele mâini pe Cupă, și pe argentinieni, care nu mai aveau aer, acolo, pe „Centenario”, cu sută de mii de oameni în cap, și pe cei din tribune, care așteptau fiesta de după fiesta.

...Ai noștri au plecat pe jos spre „Barcelona”. Mai aveau o noapte, o singură noapte acolo, la capătul lumii, la campionatul lumii și, până la hotel, puțini au vorbit. Aveau în suflet și în fața ochilor, încă, finala. Erupția. Fiesta, nebunia... „Când o să mai vedem noi, băieți, o sută de mii de oameni?...” La hotel era o nebunie în miniatură, ca și pe străzile străbătute, ca și dincolo, și mai departe, în port... Cu gândul la port erau și ei. De a doua zi urma drumul spre casă și toată această nebunie care îi cuprinsese se va fi sfârșit. Vor rămâne amintirile, victoria cu Peru, meciul cu Uruguay, campioana lumii. Totul va fi departe!

...De dimineață erau în port. Nu toți. Nu toți, pentru că „Pik” Steiner nu se afla încă printre ei. Octav Luchide mersese cu noaptea-n cap la spital și iată-i pe amândoi, el și Costică Rădulescu, de-a stânga și de-a dreapta târgii cu care „Pik” era adus la vapor... „Pik” glumea, se găsisese el să le șteargă lor lacrimile din ochi, să se îngrijească alături de ei de Stanciu, care totuși nu era întins pe targă, ca el, ci în baston, târându-și piciorul în ghips, amintire din primul război mondial, cel cu Peru.

Vaporul de întoarcere nu mai era „Conte Verde”, ci unul aparținând aceleiași companii, „Lloyd Sabaudo”, și care purta numele „Duilio”. Încet-încet, au urcat toți. Și Stanciu, în baston, și „Pik” Steiner, pe targă, și Jean Lăpușneanu, cu șapca trasă pe ochi, Bürger, ținându-l de mână pe „Pik”, colegul lui din ultima noastră linie de apărare, iată-l și pe Vogl, căpitanul, urcă și Rudy Wetzler, liderul, lângă Luchide, apoi pe rampa de lemn încheie coloana întoarcerii acasă Costică Rădulescu și Marcel Bielis, ziaristul.

...Pe „Duilio” n-au mai fost nici emoțiile, nici fascinația generate de călătoria pe „Conte Verde” în căutarea Lumii Noi. După o lună, și Lumea Nouă devenise veche. Doar dorul de casă era în sufletele lor, eroii care acum se sprijineau de balustrada de la tribord (tot clasa a II-a, de fapt a III-a, da!, dar pentru cine mai conta asta, când dincolo de călătoria asta, la capătul nopții, se zărea Europa, adică răsăritul?...) și vorbeau, aproape în șoaptă, despre ce trăiseră la Montevideo, despre cum îi vor primi cei de-acasă, cine îi va crede că au văzut ce-au văzut...

Într-o noapte, ieșit din sala de dansuri, încins și fericit că se poate răcori pe punte, lipit de balustrada de la tribord, locul lor, unde stropii din valurile Atlanticului făceau toată treaba, Freddy Fieraru a răcit. Apoi a ieșit iar afară, la prova, să ia în piept perdeaua fină desprinsă de vânt din valurile în care Atlanticul ascundea luna și apa pulverizată pe față l-a răcorit. Noaptea următoare au chemat medicul și verdictul i-a îngrozit: pneumonie, forma cea mai gravă. Eisenbeisser, flăcăul din Cernăuți, se zbătea între viață și moarte. L-au vegheat cu toții, încercând să-i scadă febra, să-i vorbească, să-l încarce cu putere.

...Pe 16 august a fost furtună și „Duilio” a trosnit din toate cotloanele, dar a rezistat. Freddy a rezistat și el, dar când au ajuns la Genova, la capătul călătoriei pe apă, Octav Luchide și Nedelcovici au chemat mașina ambulanței la scara uriașului transatlantic. L-au internat pe Freddy la sanatoriul „Castelletto” de lângă Genova și au mers apoi la gară, cu sufletul rupt. Genova – Milano – Veneția – Ljubljana – Timișoara. Kilometrii spre casă se strângeau, ca și inimile lor. Din când în când, pe culoar apărea, trăgându-și piciorul și sprijinindu-

se în baston, Costică Stanciu. Glezna încă durea. Dar trenul mergea, alerga, urla, totuși, spre casă. Acasă le va fi mai bine...

La Timișoara l-au „pierdut” pe „Pik” Steiner, rămas să se vindece acolo. „Când vii cu CAT-ul în București, Ady, să joci cu Sportul, o să te-ntreb unde ai lăsat targa asta de Montevideo, băiete!”, îi strigase de la fereastră Jean Lăpușneanu, portarul studenților.

În Gara de Nord a fost însă șocul. Informați de Marcelică Bielis în „Gazeta Sporturilor” (telefonase încă de la Milano), oamenii umpluseră peroanele. Flori, fete, reporteri, părinți, frați și iar flori... „Bine ați venit acasă!!!”

...Eroii au mers apoi la sediul FRF, în „Pasagiul Victoriei”. Erau așteptați de Casa Regală pentru a fi decorați, dar și de mama lui Freddy, care-i însoțise de la gară, cu lacrimi în ochi. „Unde e, băieți, copilul meu? Unde e Freddy, domnu’ Octav? Unde l-ați lăsat, băieți, pe Freddy?” l-au explicat că va veni, că i-au lăsat bani de drum, că e într-un spital, într-un sanatoriu din Genova, unde sunt doctori buni... Va veni el! „Când, băieții mamei? Unde e Freddy, măi băieți?”

Cu lacrimi în ochi, au intrat în „Pasagiu”. Toți fuseseră decorați cu „Răsplata muncii clasa I și a II-a”. Toți, personal de Rege. Priapicul Carol al II-lea nu pusese însă nimic în pieptul lui Zauber, portarul de rezervă, de la Maccabi... Samuel Zauber. Nici în cel al studentului Ilie Subășeanu... Pe listă nu era nici Eisenbeisser, campion național la patinaj, dar care acum pătimea într-un pat de spital la Genova, în aripa nord, de fapt, a sanatoriului „Castelletto”. Până la urmă, mama sa plecase spre Bucovina, acasă, bocind, fără răspunsuri și crezându-l mort. (Abia pe 27 august, când băiatul îi va intra pe poartă, pe picioare, îmbrăcat în frumosul costum de prezentare de la Montevideo, păstrat cu grijă de surorile de la „Castelletto”, Genova, abia atunci mama lui Freddy, care-i ținuse slujba de „veșnică pomenire” crezând că e dus de pe lumea asta, abia atunci mama îl va îmbrățișa și-i va plânge în brațe. Ceea ce și Freddy, la rândul lui...)

...Ciudat însă, le spun acolo, la ultimul etaj al hotelului „Amzei”, celor de la televiziunea britanică, în timp ce

strângeau cablurile, ciudat e că nici Costică Stanciu, venit în baston din Uruguay, venusistul care marcase așa, olog, în poarta Perului, nici el nu primise decorație... (Englezii se încruntă dur. Cum? What??)... Ei bine, dragii mei, nici Octav Luchide, nici el n-a fost decorat, el, sufletul tuturor, șeful expediției, tatăl băieților... Nu, dragilor, nici Luchide. (What???) Why?

...În schimb, nu știu dacă mai are rost să vă spun asta pe cameră, pentru filmul FIFA dedicat României, nu?, nu, e OK, e

bine că ați strâns, ei bine, în schimb FIFA a plătit către FRFA 236.000 de lei și din ei s-au scăzut 50.000 pentru plata îngrijirii lui „Pik” Steiner la Montevideo, 30.000 pentru cheltuielile lui Freddy la „Castelletto”, sanatoriul genovez și 100.000 pentru plata echipamentului oficial. Restul de 56.000 a fost împărțit băieților... Așa a fost acum 96 de ani, la masa primei echipe din Europa, boys, care a vrut și s-a încumetat să meargă la capătul lumii la prima ediție a campionatului mondial. Se numea România.

PRIMA 4K

PRIMA 4K este
televiziunea unde
poți vedea cele mai
Importante
competiții la calitate
premium - 4k.

